

kurs pod pojem »jinakého vyhotovení« ve smyslu shora cit. předpisu spolkových stanov.

Nss vyslovil již ve svém nář. Boh. 4773 adm. právní názor, že pojmem »listina« vyrozumívá se písemnost, jež obsahuje osvědčení o nějakém právním jednání nebo nějaké právní situaci, že proto rekurs listinou v tomto smyslu není, a že také tam, kde spolkové stanovy ukládají, aby listiny byly podepisovány zvlášť kvalifikovaným způsobem, zachování této formality při rekursu zapotřebí není. Při názoru zde vysloveném setrval nss i v daném případě. Ježto pak v daném případě označení »listina« písemnost« v čl. XIV stanov stěžujícího si spolku kryje se s pojmem »listina«, shledal nss, že ani v daném případě nebylo třeba, aby instanční rekurs byl podepsán — vedle starosty — také ještě dalším funkcionářem spolkovým.

Z důvodu toho bylo nař. rozhodnutí, spočívající na názoru opačném, zrušiti pro nezákonnost.

Č. 4961.

Spolkové právo. — Administrativní řízení: I. Stanovy spolkové jsou pro spolek závaznou normou. — II. Jak má administrativní rekurs podaný jménem spolku býti podepsán? — III. Odvolání, které není náležitě podepsáno, nemusí úřad vrátiti k opravě.

(Nález ze dne 1. října 1925 č. 22.118/24).

Prejudikatura: Boh. 3087, 3773, 4960 adm. a jiné.

Věc: Spolek »Deutscher Turnverband« v M. proti ministerstvu vnitra stran odmítnutí rekursu pro formální vady.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne 14. února 1924 došlo na osp-ou v M. odvolání stěžujícího si spolku z jejího výměru z 1. února 1924, jímž odvoláno bylo povolení k nošení spolkového praporu, stěžujícímu si spolku svého času udělené. Odvolání to označeno ke konci strojovým písmem »Deutscher Turnverband, Sitz in B.«, nese na přední straně na rubu označení psané strojovým písmem »Berufung des Deutschen Turnverbandes, Sitz in B., vertreten durch den Obmann Josef T., Bürgermeister in B., durch und an JUDr. Josef H., Advokaten in B.« a pod tím razítkové faksimile podpisu advokáta Dra H., není však ani tímto advokátem aniž kýmoli jiným podepsáno, a nebyla k němu také připojena žádná plná moc.

Zsp v Praze výměrem z 24. března 1924 odmítla projednati uvedené odvolání, poněvadž odvolání to není podepsáno funkcionáři svazu, kteří podle čl. XIV stanov jsou povoláni svaz zastupovati a není ani doložena plnou mocí těmito funkcionáři podepsanou.

Další odvolání stěžujícího si spolku, v němž tvrzeno, že ono odmítnuté odvolání nese podpisy předsedy spolku Josefa T. a advokáta Dra Josefa H., třebas že podpis předsedy není vlastnoruční, a v němž dovozováno, že podle čl. XIV spolkových stanov stačil podpis jednoho funkcionáře, jímž ve zvýšené míře mohl býti předseda spolku, jakož i dále, že, i kdyby bylo šlo o odvolání vadně podepsané, bylo povinností úřadu vrátiti je k doplnění, — zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů uvedených

v napadeném výměru a k vývodům odvolání podotkl, že odvolání náleží nesporně mezi ony písemnosti, které musí býti podle čl. XIV stanov podepsány předsedou svazu a jedním funkcionářem, má-li býti pokládáno za písemný projev spolkové vůle, a dále, poněvadž není předpisu, jenž by ukládal správ. úřadu povinnost dáti odstraniti formální vady odvolání, že nemá rekurující strana na takovýto postup úřadu nároku.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Pokud stížnost dovozuje, že v daném případě stačil na odmítnutém odvolání podpis předsedy spolku, nemusil se nss námitkou touto zabývati, neboť dle shora vyličeného stavu věci nebylo odvolání to podepsáno vůbec žádným funkcionářem spolku, jest tedy opačné tvrzení stížnosti v rozporu se spisy, a byl tedy i podle názoru ve stížnosti za správný uznávaného — že totiž podle čl. XIV spolkových stanov musí býti odvolání podepsáno aspoň jedním funkcionářem spolku — úřad oprávněn uznati podané odvolání za vadné.

Zbývá tudíž zabývati se jen námitkou, že úřad byl i za tohoto stavu povinen vrátiti toto vadně vyhotovené odvolání k doplnění. Ani tuto námitku neshledal nss důvodnou.

Podle čl. XIV stanov stěžujícího si spolku — kteréžto stanovy jsou pro spolek platnou a závaznou normou — musí býti také »vyhotovení«, vycházející od spolku, podepsáno jedním funkcionářem. Jak stížnost sama doznává, spadá písemné odvolání pod pojem takového vyhotovení. Možno proto za odvolání stěžujícího si spolku uznati jen taková podání, jež podepsána jsou způsobem shora uvedeným. Tím liší se odvolání spolku toho od odvolání osob jiných, zejména osob fysických, u nichž náležitost podpisu není nikde předepsána a u nichž nedostatek takový možno považovati za pouhou formální vadu. Došlo-li tedy v daném případě úřadu podání, jež dle toho, co shora řečeno, nebyl vůbec povinen považovati za odvolání stěžujícího si spolku, neměl také povinnosti, aby podání to vracel fysickým osobám, které je podaly, k tomu cíli, aby k němu přičinily ony náležitosti, jež by z něho odvolání spolku teprve učinily (viz stejně nál. Boh. 3087 adm.).

Z důvodů těch bylo tedy stížnost zamítnouti.

Č. 4962.

Učitelstvo. -- Administrativní řízení (Slovensko): * Instanční postup ve sporu učitele o naturální plnění proti politické obci, která není vydržovatelem školy, končí župním úřadem.

(Nález ze dne 1. října 1925 č. 13.034).

Prejudikatura: Boh. 753 a 4768 adm.

Věc: Obec P. (adv. Dr. Jos. Myslivec z Prahy) proti župnímu úřadu v Bratislavě o povinnost dovážeti patronátní dříví.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 12. května 1921 domáhal se Štěpán P., organista a učitel v M. u župního správního výboru toho, aby obec P. byla přinucena plniti povinnost dovážeti mu deputátní dříví a nahraditi mu 2 m dříví, jež se mu ztratily v roce 1919; k odůvodnění uvedl, že podle